

אסתר פרק ג

שׁוּה לְהַנִּיחָם: ^טאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ-טוֹב
יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּכֶר-
כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל-יָדִי עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה
לְהָבִיא אֶל-גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ: וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ

בית הלוי על מגילת אסתר (סוף פרשת כי תשא)

וְהִנֵּה אַחֲשֻׁרוּשׁ אָמַר מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא

אֲשֶׁר מֵלֹאזֹ לָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. וַיֵּשׁ לְהַבִּין

היאך יכול להכחיש את אשר בא כתוב וחתום בטבעתו גלוי לכל המדינות, רק הענין דהמן אמר לאחשורוש ודתייהם שונות מכל עם אם על המלך טוב יכתב לאבדם. דבר עמו על ענייני דתם שהם משונים וניכרים בפני עצמם וע"כ יכתב לאבדם. ונמצא דכוונת אחשורוש הוא שינתן פקודה על היהודים שיעזבו דתם המיוחד להם ויהיו מעורבים בין העמים ולא עם בפני עצמו, והנה הנהוג כשמלך נותן פקודה אומר רק עיקר הפקודה דזהו תכלית הנרצה לו ורק השר והשני למלך כששולח פקודת המלך להשרים שבכל עיר הוא מוסיף

מלבי"ם

בהנחתם: (ט) אם, זאת הדבר השני שגנב לבו שלא אמר לו שרוצה להשמידם רק לאבדם, שפשטות באורו הוא לאבד צורת האומה שהיא דתם לבטל דתם ולהכריחם לשמור דתות של יתר העמים, או יותר ענינים כאלה שיעשו תחבולות שישבת ענין העם ההוא וחוקיהם ונמוסיהם, ולא כוון אחשורוש כלל אל הריגה ואבוד נפשות, ועשרת אלפים אמר כל תחשוב כי תצטרך להוציא ע"ז

שיח שרפי קודש פורים כג
וכו' וע"כ אמר מרדכי להתך ואת פרשת הכסף וכו' ביהודים לאבדם שבפני המלך רק לאבדם ואת פתשגן הכתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם ושינה בלשון הכתב ממה שאמר להמלך ע"כ נתן להתך להראות את אסתר וע"כ השיב המלך לאסתר מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ר"ל עשי' ממש בפועל להרוג אותם בידים וזה לא היה בדעתי ובמחשבתי לכלותם מעל פני האדמה כי לא יאתה למלך לעשות כיעור זה רק הכל במשפט:

אסתר פרק ד

הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְדֹּר
לוֹ מְרֹדֶכִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֶת
פֶּרֶשֶׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׁקוֹל
עַל-גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים ^{קרי}
לְאַבְדָּם: וְאֶת-פֶּתֶשְׁגָן כְּתַב-הַדָּת
אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידם נָתַן לוֹ